

Nora IUGA

Fiction-Ltd

**Lebăda
cu două intrări**

roman

Ediția a II-a revăzută

Prefață de Alexandru Matei

POLIROM
2016

© 2016 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă: ilustrație de Radu Diaconu

Foto autoare: Werner Gadliger

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506

București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1,

et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

IUGA, NORA

Lebăda cu două intrări / Nora Iuga; pref. de Alexandru Matei. –

Ed. a 2-a rev. – Iași: Polirom, 2016

ISBN print: 978-973-46-5826-8

ISBN ePub: 978-973-46-5916-6

ISBN PDF: 978-973-46-5917-3

I. Matei, Alexandru (pref.)

821.135.1-31

Printed in ROMANIA

la big ridic ochii balconul mamei
măsuța coșulețul de lucru din care se rostogolea un
ghem roșu și femeia mică și grațioasă în cubul închis
ca într-o cutie de sticlă ar fi fost dificil să   nici
fereastra trenului nu se deschide întotdeauna și e
pericoloso sporgersi dacă nu imposibil în ultima
vreme picotea în fotoliu trupul trece mereu pe lângă
se atinge de   ia varul de pe obiectul unde
se va opri   pe geamul care desparte balconul
meu de al vecinilor văd umbrele lor brune despuiate
țopăind amestecă într-o cutie mare cu clei vine un
miros urât de oase putrezite sub pământ umed și frunze
alerg la closet borăsc și dacă totuși iadul începe
totdeauna comic se lasă caricaturizat ca orice trecut îi
spuneam lui octavian în a treia zi după beție ai intrat
în normalitate sau ai ieșit din ea nu știu glumele sînt
mai serioase decît un recurs la metodă prefer șepcuța
roșie dimineața în oglindă mi-o pun pe cap revăd mereu
adolescentul de 14 ani m-a sărutat pe furiș în tren cînd
bărbatul de lângă mine dormea   nu-mi place
să perseverez în seriozitate capriciul durează mai mult
decît o pasiune mă gîndesc la tiranica poftă de trup
care se dă de trei ori peste cap și devine lucru mecanic
rostesc numele tău cînd trec strada să cumpăr morcovi

neînsoțită de nici un gând pocnitura unui motor cu explozie iubirea o altă farsă a imprevizibilului vine și pleacă atunci când becul mort se reaprinde ne bucurăm de pîlpîire sau plecăm înainte de ora stingerii spun rugăciuni în vînera mare tiberiu după un film cu isus luptă din răsputeri să nu creadă momeala e în cîrlig cîrligul în gura peștelui care se zbate să scape și să muște în același timp când inima și creierul se învrăjbesc nu se înțelege nimic într-o totală absență doar populația de calcar a peșterii formele falice crescătoare descrescătoare în adînciturile cărnii poate sînt quasari și nove uriașe roșii pitice albe infinite celule de plăcere pînă în apeductele solitare toată descrierea peisajului sacru al obscenității la masa de scris instrumentarul unei diseccții secțiunii de creier pe tăvița de argint felii de franzelă unse cu unt limba linge degetul ca un melc saliva duce gustul în zonele erogene din jurul cuvintelor vegetația începe să vorbească și fiecare literă e un organ   bucuros de oaspeți spui   când interiorul tău se deschide să-ți îmbrățișeze exteriorul se petrec nunțile necesare copilul nou-născut aprinde chibrituri în circumvoluțiunile tale zăpada devine lichidă o gîrlă pe care lansezi vaporeșe de hîrtie iată femeie scrisul tău în cartea sfîntă întoarcerea mînușii pe dos acum l-ai prins pe dumnezeu de picior ai găsit definiția poeziei poți să te speli pe cap să-ți numeri banii din geanta mov croșetată de o necunoscută ca într-o ecuație n-am înțeles niciodată cum pe peronul metroului în spatele coloanei la unirii percepi chitara fără chitarist scoți cinci mii mîna se întinde   cupa excavatorului am urmărit-o cu interes   faci una sau

alta coși un tiv să nu se vadă ziua pe strada mare marginea
destrămată când tocul pantofului sfișie dantela și ți-e
rușine să nu te trădezi pe platourile largi alergînd sub
reflectoare e întotdeauna o lumină albă alcoolule ce bine
îmi faci tu după cortina transparentă încep să văd recuzita
mai frumoasă decît amprentele proprii pe adeziunea la
un partid pata de grăsime pe care o lasă degetul rămîne
mereu o indecență ți se face rușine de urma trupului tău
în actele oficiale strecurat abuziv pe ușa din dos la fel
cu pariul că ai să escaladezi everestul că ai să treci înot
canalul mîneicii că ai să iei premiul nobel te lași păgubaș
n-ai cum să explici un echilibru instabil cînd celulele se
ciocnesc între ele ca ouăle de paște ai grijă cum traversezi
la bordură unii te lasă să treci alții nu am uitat
ce-am vrut să spun cu ouăle de paște

vizavi e maidanul
un loc viran o întoarcere în timp ca și cînd îngerul istoriei
și-ar fi schimbat brusc poziția de înaintare în uter

coboară cum bine știi unii cu picioarele alții cu capul acolo sub tei un car cu coviltir osiile întinse în iarbă două pulpe brune subțiri tălpile goale ale femeii lângă ceaun profilul zlătarului urcă fumul țigării laolaltă cu fumul de sub pirostria un somn gras nici măcar vis nu e numai somn după aia după ce sîngele o să sară afară din trup o să dormim și nici n-o să știm că sîntem în rai atunci în tavernă spunea că setea de moarte se suprapune perfect pe setea de viață în orgasm să fie somnul ăsta un orgasm continuu în fața dispensarului de tuberculoși alerg ținîndu-mă de nas să nu-mi intre bacilii în carapacea de ghips îl văd pe blecher călărit de infirmieră pe hîrtie fojgăie lumea max frisch spunea că nici un eveniment nu trăiește nepovestit trebuie timp de unde atîta timp cu storurile trase din șapte în șapte ani celulele parcă ieri ne pregăteam de carnaval titus băiatul arhimandritului un drac roșu de 14 ani eu o călugăriță de 24 trebuia să-mi dau seama de atunci noaptea în dumbravă bărbat în toată firea mi-a adus teza la germană scrisă cu douăzeci de ani în urmă îi îndreptasem greșelile cu cerneala lui să nu se cunoască și acum își răsplătea profesoara cerneala aceea ca o transfuzie în cerneala de acum

se încheie
un ciclu se întorc acasă proiecte neconsumate și-ți
zgîrie ușa l'éternel retour¹ cum se gudură creierul la
auzul acestor cuvinte credulitatea ta păstrată în coșulețul
de cusut al mamei și cele douăsprezece rotiri ale
limbilor pe cadran minute rătăcite în spațiu dîndu-se
cu capul de pereți la moartea cuiva drag te gîndești
la nino pînă cînd oboseala îți înfășoară picioarele și
te culcă oriunde te-ai afla pe 23 aprilie frica
lui de musafiri în noaptea aia a fugit la betonieră să
se ascundă printre cufe îl căutam cu lămpașe didi
încerca să mă liniștească tiberiu a profitat de ocazie și
s-a dus la femei parcă mi se arată un drum realitatea
își face loc înspre mine un prieten pe care nu l-am mai
văzut de mult se strecoară în tramvai printre necunoscuți
miros de țuică ne dăm mîna peste un cîine întins pe
bocanci și sandale între două rînduri de dinți inima ta
ușoară ca întruparea unei particule de heliu în scrîn-
ciobul poeziei nu se petrece niciodată nimic se toarce
sub mîngîierea unei mîini fără mîină într-un abstract
continuu mă gîndesc la o plasă cu miliarde
de ochiuri am în față aburul unei locomotive care înghite
subit oamenii senzația de irealitate pe raftul bibliotecii

---

1. eterna reîntoarcere

pachetele aurii de țigări dunhill pe care mi le-ai dăruit la athénée palace amînate mereu în creierul meu nici nu există ca dumnezeu vie și moartă în același timp te iubesc și nu te iubesc nu ești mai mult decît hîrțiile și pixurile pe care mi le cumpăr ca să scriu decît paharul de vodcă pe care-l beau pînă debordez magma asta scîrboasă a tăcerilor voma neagră care dă la iveală semnele cerului în programarea unei mănuși pe care o omori cînd scoți mîna din ea înțelegi ce ești tu de fapt pentru mine un autovaccin iată mărturisesc ceea ce n-ai să afli niciodată am nevoie de o întărire spirituală conectată la tine pot să cotrobăiesc bezmetic prin bolgiile creierului te numesc stăpînul scrisului meu și sexul e geamăn cu creierul cum dumnezeu este geamăn cu diavolul în acest țesut de materie care ne îngăduie să existăm concomitent în micul infern ce-am vrut să spun mă pomenesc gîndind cu sintagmele altora și calosul ăsta duplicitar face purici ca televizorul la emisiunea lui patapievici trăim cu paraziți uite cîinele se scarpină cu colții în carne vie sînge și puroi și muște în fundătură și-au găsit nepricopsiții să-și deschidă aprozarul au și dovlecei 30 000 kilogramul mai ieftin ca la miniș conopida nu face bine la ulcer gînditul mereu la ce ne priește caraghios reflex pe patul morții să te gîndești la ce-ți priește șmecherul ăsta își pune mănușile cînd vinde cartofi și face cu ochiul iar îmi urcă sucii gastric în gură descurcăreț și obraznic poza ta pe programul expoziției mă și văd în brațele lui noaptea în fața porții titania îndrăgostită de cum mi s-a